

EDGAR DE BRUYNE (1898-1959)

1925

Edgar De Bruyne werd geboren te Ieper op 18 april 1898. Zijn humaniorastudies, aan het Sint-Vincentiuscollege van zijn geboortestad, werden gestoord door het losbreken van de eerste wereldoorlog en de gevechten in West-Vlaanderen. Hij moest uitwijken en studeerde verder te Sées, in Normandië, waar hij de herinnering naliet van een veelbelovend talent. Negentien jaar oud nam hij dienst in het leger als vrijwilliger : op het IJzerfront kende hij de laatste strijd en de overwinning.

De Leuvense universiteit, gesloten sedert 1914, opende weer haar poorten op 21 januari 1919. Edgar De Bruyne, nog in uniform voor ettelijke maanden, ging er filosofie studeren aan het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte, dat een internationale bekendheid had verworven, eerst onder de leiding van D. Mercier, vervolgens van L. Noël. Hij vond er de stimulans van medestudenten die eveneens naam zouden maken : L. De Raeymaeker, A. Dondeyne, F. Renoirte, F. Van Steenberghen, D. M. De Petter. In 1922 promoveerde hij op een metafysisch proefschrift tot doctor in de wijsbegeerte.

Op 27-jarige leeftijd debuteerde hij in het hoger onderwijs : bij K.B. van 7 oktober 1925 werd hij benoemd aan de Faculteit van de Wijsbegeerte

en Letteren van de Rijksuniversiteit te Gent. Op 4 maart 1930 werd hij bevorderd tot buitengewoon hoogleraar; op 20 februari 1933, met ingang van 1 maart, tot de rang van gewoon hoogleraar.

Zijn leeropdracht kreeg met de jaren meer omvang en meer verscheidenheid : Encyclopedie van de wijsbegeerte, Ethica, Oefeningen over vraagstukken uit de Ethica, Kritische ontleding van een ethische verhandeling, Grondige studie van vraagstukken uit de Ethica, Metafysica, Esthetica, Algemene Esthetica met toepassingen op de letterkunde, Geschiedenis van de wijsbegeerte der Oudheid, Verklaring van wijsgerige teksten uit de middeleeuwen.

Zijn onderwijs richtte zich tot studenten van de Faculteit der Wijsbegeerte en Letteren, van het Hoger Instituut voor Kunstgeschiedenis en Oudheidkunde, en van het Hoger Instituut voor Opvoedkundige Wetenschappen.

Gedurende drieëndertig jaar heeft hij aan de Rijksuniversiteit gedoceerd en gewerkt, met een ongemene openheid van geest, met een groeiend meesterschap. Van meet af aan zette hij zich eveneens aan het schrijven. In een verbazend tempo publiceerde hij de talrijke en omvangrijke werken, die steeds groter bekendheid zouden geven aan zijn naam.

Langer liet zijn buitengewone wilskracht het niet toe. De kwaal waaraan hij op 61-jarige leeftijd is bezweken, kent geen genade. Met een serene viriliteit heeft hij ze aanvaard en gedragen; in het licht van zijn geloof heeft hij er de zin van beleefd; tot het uiterste van zijn weerstandsvermogen is hij zijn levenstaak blijven vervullen, nog onderwijzend, nog ondervragend, nog schrijvend, toen het einde reeds in het verschiet lag.

Bij K.B. van 10 september 1958, met ingang van 31 oktober, werd hij toegelaten tot het emeritaat. Hij overleed te Brussel, waar hij woonachtig was, op 6 mei 1959.

Van 1925 tot 1936 doceerde hij insgelijks aan de *Faculté universitaire Saint-Louis* te Brussel. Hij was er nl. medestichter van de *Ecole des Sciences Philosophiques et Religieuses*, in het leven geroepen door Kard. Mercier om aan ontwikkelde leken een hogere vorming te geven op grond van filosofische en theologische wetenschappen.

Het eerste jaar doceerde De Bruyne er Inleiding tot de Wijsbegeerte en Geschiedenis van de wijsbegeerte. Toen deze laatste cursus in 1926 werd verdeeld, behield hij de Geschiedenis van de moderne wijsbegeerte, en verving zijn overzicht van de middeleeuwse filosofie door een grondiger cursus, getiteld „Saint Thomas d'Aquin”. Uit dat onderwijs groeiden zijn eerste werken : *Inleiding tot de Wijsbegeerte* (1927), die zes uitgaven zou kennen en *Saint Thomas d'Aquin Le milieu. L'homme. La vision du monde* (1928), een merkwaardige synthese, met opvallende persoonlijke inzichten.

Aan het *Universitair Instituut voor de Overzeese Gebieden* te Antwerpen onderwees hij van 1935 af de Psychologie. In 1952 werd hij er voorzitter van de Academierraad. Ook van het *Instituut voor het Wetenschappelijk Onderzoek in Centraal-Afrika* (I.W.O.C.A.) werd hem het voorzitterschap opgedragen.

Het *Institut Supérieur d'Histoire de l'Art et d'Archéologie de Bruxelles*, gevestigd in de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten, telde hem jarenlang onder zijn professoren en onder de leden van zijn Raad van Beheer.

Eveneens te Brussel onderwees hij gedurende zekere tijd aan de *Ecole Supérieure de Jeunes Filles*.

*
* * *

Leeropdrachten, studie en publicaties verhinderden hem niet mettertijd betrokken te zijn in merkwaardige initiatieven en nog andere belangrijke functies waar te nemen.

De naoorlogse atmosfeer had een verscherping van het Vlaamse zelfbewustzijn in de hand gewerkt. De wijsgerige bedrijvigheid begon meer en meer uitdrukking

te zoeken in eigen taal. De ontdubbeling van de Katholieke Universiteit te Leuven was reeds ingezet; de vernederlandsing van de Gentse Alma Mater, met aandrang opgeëist van alom, bleek tot een nabije toekomst te behoren. In 1927 ontstond de thans welbekende reeks *Philosophische Bibliotheek*, onder leiding van Dr. E. De Bruyne, Dr. F. Franssen, Dr. F. Van Goethem, Dr. F. De Hovre, Dr. F. Roels en Dr. J. Schrijnen, uitgegeven voor België door de N.V. Standaard-Boekhandel, voor Nederland door de N.V. Dekker & Van de Vegt. Binnen ons taalgebied heeft deze reeks de wijsgerige belangstelling, bezinning en informatie aanzienlijk bevorderd. Ze heeft tevens bijgedragen tot de ontwikkeling van een modern en smedig wijsgerig proza.

Frontsoldaat vooraleer hij hoogstudent werd, opgegroeid in een periode die de voorwaarden van een culturele ontvoogding wou veroveren, verbonden aan een universitaire instelling waarvan de vernederlandsing een symbool was geworden, heeft Edgar De Bruyne de *Philosophische Bibliotheek* niet alleen medegesticht, maar daarin ook meer dan gelijk wie gepubliceerd: zijn *Inleiding tot de Wijsbegeerte* (1927), die de reeks opende, zijn *Kunstphilosophie* (1929), de drie lijvige delen van zijn *Ethica* (1934-1936), zijn *Philosophie van het Kunstwerk* (1940), *Het Aesthetisch Beleven* (1942) en de vijf copieuze delen van zijn *Geschiedenis van de Aesthetica* (1951-1955).

Het lijdt geen twijfel dat hij, zo doende, persoonlijk voordeel en eigen faam in breder kringen heeft achteruitgesteld ten bate van een volk en een taalgemeenschap die hem aan het hart lagen.

Toen in 1939 het driemaandelijks *Tijdschrift voor Philosophie* begon te verschijnen, met Prof. Dr. D. M. De Petter o.p. als redactiesecretaris, behoorde Edgar De Bruyne met belgische en nederlandse collega's tot de redactieleden.

Waar dit tijdschrift „een levendige belangstelling voor de hedendaagse problematiek” in het vooruitzicht stelde, met de wil „in een construerende geest mede te werken aan de uitbouw van de hedendaagse wijsbegeerte”, vertolkten de stichters een gezindheid die ook op zeer markante wijze de werken van E. De Bruyne heeft bezielde. Reeds in het februari-nummer van 1939 publiceerde hij een zeer doordachte wetenschapstheoretische studie: *Hoeveelheid en hoedanigheid in de positieve wetenschap*, naast een jaarbericht gewijd aan esthetiek en kunstfilosofie.

De tijdsomstandigheden brachten mede dat de professor en schrijver ook in het politiek leven werd betrokken.

In de bewogen periode tussen beide wereldoorlogen groeide vertroebeling onder de belgische katholieken. Tegenover de ideologie en de organisatorische actie van een veldwinnend socialisme stonden zij niet eensgezind: naast en soms tegenover een volkspartij die uitkwam voor sociale vernieuwing, stond een trager evoluerende vleugel die veeleer behoudsgezind aandeed. De organisatie der standen, bedoeld in het raam van een overkoepelende eenheid, deed vrij scherpe tegenstellingen aanvoelen. Vlaams nationalisme en Rexisme ijverden niet zonder succes met progressistische denkbeelden en gingen heftig te keer tegen personen en toestanden. De nationale verstandhouding en het parlementair stelsel kwamen

in het gedrang. Er was nood aan bezinning en beraad, aan nieuwe, gewaardeerde en onbesproken personaliteiten.

Naast anderen geraadpleegd, verleende Prof. De Bruyne bereidwillig zijn medewerking en zetelde weldra in het nieuw directorium (1937). Hij werd voorzitter van de Vlaamse Cultuurraad, opgericht om de gevaarlijke spanning te milderen. Zijn oproep tot de Vlaamse nationalistenvan, op het congres van Mechelen, vond geen bevredigend gehoor : er was reeds te veel verbittering in de geesten. Op aandringen van vrienden aanvaardde hij in 1939 tot senator te worden gecoöpteerd. Zo was hij definitief aan de politiek verbonden.

Tijdens de tweede wereldoorlog speelde senator De Bruyne een officieel erkende rol in het verzet. In 1945 werd hij minister van Koloniën in het kabinet Van Acker, herstelde de normale inrichting van zijn departement en overwoog een nieuwe koloniale politiek in samenwerking met goeverneur-generaal Ryckmans. Men leze daaromtrent zijn *Koloniale problemen voor morgen*. Het optreden van de regering in de koningskwestie noopte hem tot ontslag.

Intussen had hij actief deelgenomen aan de uitbouw van de Christelijke Volkspartij. De beraadslagingen, begonnen tijdens de bezetting, brachten vernieuwde grondslagen, een vernieuwde structuur, een vernieuwd programma. Op het politieke schaakbord van de naoorlogse jaren verscheen de C.V.P. met een verjongde vitaliteit. De Bruyne werd voorzitter van de C.V.P.-fractie in de senaat toen P. Struye tot voorzitter van de hoge vergadering werd verkozen. Zijn houding was er steeds een van waardigheid en gematigdheid. Wegens ziekte liep zijn politiek mandaat ten einde bij de wetgevende verkiezingen van 1 juni 1958.

Die politieke activiteit had hij wellicht aanvaard als de vervulling van een plicht waaraan hij zich niet mocht onttrekken. Misschien is ze hem mettertijd gaan bekoren. Men kan denken dat ze een belemmering is geworden voor zijn wetenschappelijk rendement in de jaren van zijn maturiteit.

Uit die jaren dateert alleszins een merkwaardig initiatief. In 1951 legde hij aan Mgr. Prof. L. De Raeymaecker (Leuven) en aan Prof. F. Sassen (Nijmegen) het plan voor van een *Filosofisch Lexicon* dat door hem was ontworpen, en uitgewerkt door zijn knappe assistent Dr. Johan Grooten. Het uitblijven van tijdige medewerking uit Noord en Zuid bracht mede dat het *Lexicon* eerst in 1958 van de pers kwam. Dr. J. Grooten zelf, die onder toezicht van De Bruyne de eindredactie waarnam, heeft het niet meer gedrukt gezien : op 19 januari 1957 kwam hij op jammerlijke wijze om het leven.

*
* *

De bibliografie van E. De Bruyne maakt duidelijk met welke onverdroten werklust en werkkracht hij was bedeed.

Hij schreef gemakkelijk en snel, onmiddellijk nagenoeg in de definitieve vorm. Het viel hem niet moeilijk, al kon hij ook technisch zo precies zijn waar het

paste, zijn gedachten te ontwikkelen in een taal en een trant die voor een breder publiek toegankelijk blijven.

In wijsgerige kringen, o.m. voor de *Société philosophique de Louvain* en voor het *Wijsgerig Gezelschap te Leuven* waarvan hij lid was, hield hij schrandere lezingen, en openbaarde zich telkens als een meester in het debat.

Veel van zijn geschriften heeft niet enkel een wetenschappelijke, maar ook een sociale betekenis die niet is te onderschatten. Hij behoorde niet tot het geleerden-type dat zich alleen tot vakgenoten richten wil. Belangstelling en sympathie opwekken voor wijsgerige vraagstukken, inzicht verschaffen en leren denken, lag in zijn bedoeling naast mededeling van eigen overweging en persoonlijke opzoeking.

Buiten zijn *Inleiding tot de Wijsbegeerte*, waaraan hij bij de vierde uitgave de definitieve drieledige structuur gaf, en die men terecht heeft geprezen als een uitstekend instrument van wijsgerige initiatie en praktische voorlichting, bestaat zijn nalatenschap uit systematische en historische werken.

Zijn systematische publicaties liggen hoofdzakelijk op het gebied van de *Ethica* en van de *Esthetica*. Op beide gebieden ging hij baanbrekend te werk. De nieuwe wegen die hij volgde, leken hem geboden om wetenschapstheoretische redenen en verzekerden hem contact met de moderne vakliteratuur. Zijn monumentale *Ethica*, zijn *Philosophie van de Kunst* en zijn *Aesthetisch Beleven* illustreren tegelijk zijn ruime informatie, zijn openheid van geest en zijn zin voor vruchtbare discriminatie naast eigen scheppingskracht.

Zijn historische publicaties, waarvan de voornaamste in het Frans verschenen, gaven hem alom bekendheid in het buitenland. In de drie erudiete delen van zijn *Etudes d'Esthétique médiévale* (1946) is hij van nabij een ontzaglijk terrein gaan verkennen dat, ondanks zoveel studies over middeleeuwse filosofie, nog grotelijks verwaarloosd was gebleven. Een meesterlijke synthese van zijn bevindingen bezorgde hij in het handige *L'esthétique du moyen âge* (1947). De *Geschiedenis van de Aesthetica*, in vijf delen, heeft als geheel haar weerga niet in een andere taal. Berusten de delen gewijd aan de Grieks-Romeinse Oudheid en aan de Renaissance grotelijks op informatie, dan zijn de delen, gewijd aan de Christelijke Oudheid en aan de Middeleeuwen, vooral de vrucht van persoonlijk onderzoek.

De Belgische *Prijs van de Tienjaarlijkse Wedstrijd voor de Wijsgerige Wetenschappen, Achtste Periode*, 1948-1957, werd ten posthumen titel toegekend aan Edgar De Bruyne voor zijn *Geschiedenis van de Aesthetica* (1951-1955). Men mag aanvaarden dat aldus iets werd goedge maakt, laattijdig weliswaar, en dat doorheen deze vijf boekdelen hulde werd gebracht aan het vele baanbrekend werk, filosofisch en historisch, dat De Bruyne in vroeger perioden had laten verschijnen.

Velen zullen hem graag gedenken zoals ze hem hebben gekend, rijzig van gestalte, voornaam en zelfbewust in zijn verschijning, voorkomend in zijn omgang, minzaam in zijn gesprek, een meester van het woord, een meester van de gedachte, een man van de daad.

Menig eerbewijs was hem ten deel gevallen. In 1939, bij de stichting, werd hij

lid van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten van België. In 1954 werd hij buitenlands lid van de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen te Amsterdam. Hij was Officier in de Kroonorde, Groot-Officier in de Leopoldsorde, Groot-Officier in de Orde van de Afrikaanse Ster, Commandeur in de Orde van Sint-Silvester, drager van het Burgerkruis eerste klasse, en van de Medal of Freedom met palm. Met hem verdween — naar het woord van Rector P. Lambrechts — „ongetwijfeld een der schitterendste vertegenwoordigers van de vernederlandste Gentse Universiteit”.

ARMAND JANSSENS

PUBLIKATIES VAN EDGAR DE BRUYNE

IN BOEKVORM

- Inleiding tot de Wijsbegeerte.* Philosophische Bibliotheek, Antwerpen-Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 356 blz., 1927, 1950^a.
- Saint Thomas d'Aquin. Le milieu. L'homme. La vision du monde.* Études philosophiques et religieuses, Paris, G. Beauchesne & Bruxelles, La Cité chrétienne, 348 blz., 1928.
- Kunstphilosophie.* Philosophische Bibliotheek, Antwerpen-Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 352 blz., 1929.
- Esquisse d'une philosophie de l'art.* Trad. du néerlandais par L. BRECKX, Bruxelles, A. Dewit, 420 blz., 1930.
- Servaes.* Eigen Schoon, nr. 11, Antwerpen-Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, Amsterdam, Van Kampen, z.d., 155 blz.
- Albert Servaes en de Vlaamsche vroomheid.* Oude God, „Die Poorte”, met 12 pl., 30 blz., 1930.
- Philosophie van het leven en Algemene Wijsbegeerte.* Katholieke Vlaamsche Hoogeschooluitbreiding, Jg. XXIX, nr. 3, Verhandeling 280, Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 46 blz., 1930.
- Ethica I. De structuur van het zedelijk phenomeen.* Philosophische Bibliotheek, Antwerpen-Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 564 blz., 1934.
- Ethica II. De ontwikkeling van het zedelijk bewustzijn.* Philosophische Bibliotheek, Antwerpen-Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 608 blz., 1935.
- Ethica III. De diepere zin van de zedelijkheid.* Philosophische Bibliotheek, Antwerpen-Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 558 blz., 1936.
- De universiteit in dezen tijd.* Rede... op de eerste algemene corpsvergadering van het academisch jaar 1934-1935. Uitgaven van het Gentsch Studentencorps, Gent, M. Seys, 12 blz., 1935.
- Beschaving en Cultuur.* Katholieke Vlaamsche Hoogeschooluitbreiding, Jg. XXXV, nr. 1, Verhandeling 338, Antwerpen-Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 30 blz., 1936.
- Wat is cultuur?* Schijnwerpers, nr. 16, Utrecht, Het Spectrum, 86 blz., 1937.
- Philosophie van de Kunst. Phaenomenologie van het Kunstwerk.* Philosophische Bibliotheek, Antwerpen-Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 356 blz., 1940, 1942^a, 1948^a.
- Het Aesthetisch Beleven.* Philosophische Bibliotheek, Antwerpen-Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 462 blz., 1942.
- Hoe de menschen der middeleeuwen de schilderkunst aanvoelden.* Maerlantbibliotheek, XV, Antwerpen, N.V. De Sikkkel, 52 blz., 1944.
- Koloniale problemen voor morgen.* Leuvense bijdragen tot de Rechts- en Staatswetenschappen, Actuele Studiën, Reeks A, Antwerpen-Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel & Den Haag, N.V. Martinus Nijhoff, 84 blz., 1946.
- Études d'Esthétique Médiévale I. De Boèce à Jean Scot Erigène.* Rijksuniversiteit te Gent. Werken

uitgegeven door de Faculteit van de Wijsbegeerte en Letteren, 97e aflevering, Brugge, „De Tempel”, 372 blz., 1946.

Études d'Esthétique Médiévale II. L'époque romane. Idem, 98e aflevering, Brugge, „De Tempel”, 420 blz., 1946.

Études d'Esthétique Médiévale III. Le XIIIe siècle. Idem, 99e aflevering, Brugge, „De Tempel”, 400 blz., 1946.

L'esthétique du moyen âge. Essais philosophiques, 3, Louvain, Éditions de l'Institut Supérieur de Philosophie, 260 blz., 1947.

Geschiedenis van de Aesthetica. De Renaissance. Philosophische Bibliotheek, Antwerpen-Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 320 blz., 1951.

Geschiedenis van de Aesthetica. De Griekse Oudheid. Philosophische Bibliotheek, Antwerpen-Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 280 blz., 1952.

Geschiedenis van de Aesthetica. De Romeinse Oudheid. Philosophische Bibliotheek, Antwerpen-Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 340 blz., 1953.

Geschiedenis van de Aesthetica. De Christelijke Oudheid. Philosophische Bibliotheek, Antwerpen-Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 456 blz., 1954.

Geschiedenis van de Aesthetica. De Middeleeuwen. Philosophische Bibliotheek, Antwerpen-Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 488 blz., 1955.

Grondproblemen van de wijsgerige logica. Verhandelingen van de Koninklijke Vlaamse Academie van België. Klasse der Letteren, nr. 34, 1959, in-8°.

Deel I: 1. Inleidende beschouwingen. 2. De formele logica. 3. De wetenschap, blz. I-VIII, 1-436.

Deel II: 4. De methodologie, blz. I-VIII, 437-889.

IN TIJDSCHRIFTEN EN VERZAMELWERK

Over intuïtie. Vandaag. Vlaamsche halfmaandelijksche Kroniek, nr. 10, 1929, blz. 227-228.

Het aesthetisch genot. Vandaag. Vlaamsche halfmaandelijksche Kroniek, nr. 11, 1929, blz. 247-248.

Het schoonheidsbelevén. Vandaag. Vlaamsche halfmaandelijksche Kroniek, nr. 12, 1929, blz. 283-284.

Du rôle de l'intelligence dans l'activité esthétique. Philosophia Perennis. Abhandlungen zu ihrer Vergangenheit und Gegenwart, Festgabe J. Geysers zum 60. Geburtstag, hrsg. van Fr. J. von Rintelen, II, Regensburg, Hebbel, 1930, S. 1049-1059.

La question de l'art chrétien. Européanisme ou Catholicisme. A propos d'un livre récent, Revue Missionnaire, 1930, pp. 294-298.

Over aesthetische opleiding. Nova et Vetera, XIV, 1932, blz. 74-79.

Volstreekte kunst. Gedenkboek August Vermeylen, III, Wetenschappelijke Bijdragen, Brugge, Ste-Katharina-Drukkerij, 1932, blz. 312-317.

Tussenkomsten, in *La Phénoménologie.* Journées d'études de la Société Thomiste, Juvisy, 12 septembre 1932, pp. 45 et 83-84.

Cinq entretiens sur l'Esthétique. La vie esthétique et ses formes. Revue catholique des idées et des faits, 8 janvier 1932, pp. 10-14.

Cinq entretiens sur l'Esthétique. Art, Nature, Personnalité. Ibidem, 15 janvier 1932, pp. 14-18.

Cinq entretiens sur l'Esthétique. L'œuvre d'art et ses caractères. Ibidem, 29 janvier 1932, pp. 11-16.

Cinq entretiens sur l'Esthétique. Du plaisir artistique. Ibidem, 12 février 1932, pp. 15-20.

Cinq entretiens sur l'Esthétique. La signification culturelle de l'œuvre d'art. Ibidem, 4 mars 1932, pp. 17-19; 11 mars 1932, pp. 19-22.

Réflexions sur les méthodes de la morale. Revue néoscholastique de philosophie, 1935, pp. 194-212.

Geest en Ras. Het christendom bedreigd door rassenwaan en jodenhaat. Amsterdam, Fidelitas, z.j., blz. 45-53.

De mensch en de schoonheid. Dietsche Warande en Belfort, 1936, blz. 721-742.

De la réflexion intellectuelle à la conscience morale. Rivista di Filosofia, Cartesio nel terzo Centenario del „Discorso del Metodo”, Suppl. al vol. XXIX, Milano, 1937, pp. 249-257.

- Contribution à la méthodologie générale de l'Esthétique et de la Science de l'Art.* IIe Congrès International d'Esthétique et de Science de l'Art, Paris 1937, Paris, F. Alcan, 1937, Tome I, pp. 3-6.
- Het artistieke in de schilderkunst.* Dietsche Warande en Belfort, 1938, blz. 801-823.
- Poëzie en Proza.* Dietsche Warande en Belfort, 1939, blz. 409-433.
- Maat en Rhythme.* *Kultuurleven*, 1939, blz. 78-95.
- Cultuur en Catholicisme.* *Streven*, 1939, blz. 449-467.
- Boëtius en de middeleeuwse Aesthetiek.* Koninklijke Vlaamse Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten van België. Verslagen en Mededelingen. Klasse der Letteren, 1939, blz. 39-64.
- Peilingen in de middeleeuwse Aesthetiek.* *Tijdschrift voor Philosophie*, 1941, blz. 415-446.
- Kunstphilosophische stellingen.* Dietsche Warande en Belfort, 1941, blz. 3-9.
- Grondproblemen van de Aesthetica.* *Tijdschrift voor Philosophie*, 1942, blz. 415-436.
- De bronnen van de middeleeuwse Aesthetiek.* Mededelingen van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schoone Kunsten van België, Klasse der Letteren, Jg. IX nr. 1, 1947, 38 blz.
- Oud en Nieuw in Ronsard's „Art Poétique”.* Album... Prof. Dr. Frank Baur... I, Antwerpen-Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 1948, blz. 121-132.
- Deux études d'esthétique médiévale.* *Revue philosophique de Louvain*, 1949, pp. 410-417.
- Le problème de la philosophie morale.* *Revue philosophique de Louvain*, Centenaire de la naissance du Cardinal Mercier, 1951, pp. 719-734.
- Esthétique païenne, esthétique chrétienne. A propos de quelques textes patristiques.* *Revue Internationale de Philosophie*, 9, 1955, pp. 130-144.

LITERATUUR OVER EDGAR DE BRUYNE

- ARM. J. JANSSENS, *In Memoriam Prof. Dr. Edgar De Bruyne.* *Tijdschrift voor Philosophie*, XXI, 1959, 356-364.
- ARM. J. JANSSENS, *In Memoriam Prof. Dr. Edgar De Bruyne.* *De Brug*, III, Gent, 1959, 263-271.
- L. DE RAEYMAEKER, *In Memoriam Edgar De Bruyne.* *Revue philosophique de Louvain*, LVII, 1959, 286-289.
- FERN. SASSEN, *Herdenking van Edgar De Bruyne.* *Jaarboek der Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen*, Amsterdam, 1959-1960. Overdruk, 7 blz.